

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010107
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4115010107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou v trestnej veci proti obž. U. M. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1. 3 písmeno c/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.07.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný :
U. M. D. G. D. U. P. Á. E. , nar. XX.XX.XXXX v Topolčanoch, trvale bytom G.,
t.č. v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že :

ako otec maloletej X. Y., nar. XX.XX.XXXX bytom u matky U. Y. v O., hoci má k tejto vyživovaciou povinnosť priamo zo K. o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 9C/16/2014 zo dňa 15.5.2014 právoplatným dňa 16.7.2014 mu bola určená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 80,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 15.1.2014, vyživovaciou povinnosť si neplnil od 15.1.2014 do 6.7.2015, kedy bol vzatý do väzby a za toto obdobie dlhuje výživné matke maloletej U. Y. vo výške 1.252,50 Eur,
a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/98/2013 zo dňa 18.9.2013 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), n) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému U. M. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného a svedkyne U. Y., súvisiace s výrokom o treste a výške dlžného výživného a doby neplnenia vyživovacej povinnosti, pretože obžalovaný po prednesení obžaloby vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Obžalovaný na otázky uvedené v § 333 ods. 3

- písm. c/ Tr.por. , či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu odpovedal: áno
- písm. d/Tr.por., či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby odpovedal: áno

- písm. f/ Tr.por., či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1,3 písmeno c/ Trestného zákona, odpovedal: áno

- písm. g/ Tr.por., či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, odpovedal: áno

- písm. h/ Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy, odpovedal: áno

Vzhľadom na to, že obžalovaný na položené otázky odpovedal kladne, súd na návrh prokurátora, prijal vyhlásenie obžalovaného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný k výške dlžného výživného a doby neplnenia si vyživovacej povinnosti uviedol, že od narodenia dcéry dal jej matke výživné maximálne vo výške 250,- Eur na viac krát. Je si vedomí toho, že mu bola súdom určená vyživovacia povinnosť na maloletú vo výške 80,- Eur od 15.1.2014 mesačne a zároveň mu bol určené zročné výživné vo výške 212,50 Eur.

Svedkyňa U. Y. potvrdila, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil od 15.1.2014 a vrátane mesiaca júl 2015 jej dlhuje výživné vo výške 1.332,50 Eur. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že jej dal nejakú sumu na výživné, tak toto už bolo odpočítané pri určení zročného výživné za obdobie od 15.1.2014 do 31.5.2014.

V rámci dokazovania súd prečítal príslušné listinné dôkazy a podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/98/2013 a 33T/73/2014

Z hľadiska osobných pomerov bolo zistené, že obžalovaný vo výpise z evidencie priestupkov má jeden záznam z roku 2008, na ktorý pre časový odstup súd neprihliadol. Z miesta bydliska hodnotený nie je. Obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne riešený z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Z pripojených spisov Okresného súdu Nitra bolo zistené, že:

-rozsudkom sp.zn. 33T/98/2013 zo dňa 18.9.2013 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov (do 18.12.2014)

- rozsudkom sp.zn. 33T/73/2014 zo dňa 12.1.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/30/2015 zo dňa 8.7.2015 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, a to predovšetkým vyhlásením obžalovaného, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a tak svojím úmyselným konaním naplnil objektívnu aj subjektívnu stránku prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písm. c/ Tr.zák. pričom čin spáchal napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin

odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/98/2013 zo dňa 18.09.2013. Obžalovaný mal vedomosť o povinnosti prispievať na výživné svojej maloletej dcéry, a túto povinnosť si neplnil ani po tom, čo bol právoplatne za rovnaký trestný čin odsúdený.

Z výpovede samotného obžalovaného ako aj výpovede svedkyne U. Y. mal súd preukázanú dobu neplnenia vyživovacej povinnosti a výšku dlžného výživného. Za obdobie od 15.1.2014 do 6.7.2015, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby, mal zaplatiť výživné vo výške 1.252,50 Eur, z ktorej neuhradil žiadnu čiastku.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že po jeho odsúdení za rovnaký trestný čin v januári 2015 pracoval v zahraničí, kde za vykonanú prácu mu nebol vyplatená mzda, ktorú mu sľúbil zamestnávateľ.

Obranu obžalovaného súd považoval za účelovú, pretože obžalovaný takúto obranu použil aj v trestnom konaní vedenom voči nemu pre prečin zanedbania povinnej výživy na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 33T/73/2014, v ktorej veci bol právoplatne odsúdený za neplnenie si vyživovacej povinnosti na dve maloleté deti M. žijúce u matky M. M.. Ak obžalovanému zamestnávateľ opakovane nevyplatil mzdu za vykonanú prácu, toto mal obžalovaný riešiť primeraným spôsobom, prípadne hľadať si iné zamestnanie, aby si tak zabezpečil dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného a svojich životných potrieb.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na jeho účel, súd u obžalovaného prihliadol jednak na možnosť jeho nápravy a na jeho osobné pomery.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd prihliadol na okolnosť uvedenú pod písmeno l/, keďže obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie aj oľutoval, a na okolnosť uvedenú pod písmeno n/, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti.

Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil okolnosť pod písmenom m/, keďže obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (sp.zn. 33T 73/2014).

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, vychádzal súd aj zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

Taktiež súd prihliadol aj na to, že už v minulosti bol za rovnaký trestný čin odsúdený a napriek tomu, po právoplatnom odsúdení za neplnenie si vyživovacej povinnosti na svoje maloleté deti, v skúšobnej dobe pokračoval v neplnení tejto svojej povinnosti. Následne súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona aj s prihliadnutím na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, bude splnený iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže iný druh trestu neprichádza ani do úvahy, v trvaní 14 mesiacov a to na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (1 rok až 3 roky 8 mesiacov), keďže prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a tým sa znižuje horná hranica trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu. Zároveň obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu a povedie k tomu, aby viedol riadny život a uvedomí si nesprávnosť svojho konania, a súčasne odradí iných od páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a okolnosti, súd o vine a treste rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.